

[Thorndahl]

eller måske rettere sagt har været så lidt interesseret i at få skabt klarhed omkring boligforholdene og boligpolitikken, at det er sandsynligt, at regeringen vil forsøge at få forlænget det nuværende boligforlig frem til den 1. januar 1980.

Hvorfor er det nu så vigtigt for befolkningen at få kendskab til regeringens planer på boligområdet og specielt inden for de nærmeste år? Jo, den danske befolkning har altid i enhver henseende prioriteret sit boligforbrug højt. Boligen har altid været en afgørende del af vor befolknings livskvalitet.

Regeringen er på andre områder, og det er besynderligt i denne forbindelse, kommet med overraskende udspil. Finansministeren har erklæret, at der ikke i år vil være behov for nye afgifter, en forbavsende udtalelse i særdeleshed fra en socialdemokratisk finansminister i betragtning af de senere års regelmæssige kriseløsninger. Det eneste sikre, vi i økonomisk henseende har kunnet regne med i dette land gennem de senere år, har jo været de regelmæssigt tilbagevendende kriser. Men 1978 skal åbenbart fredes, og man kan måske uden malice gætte på, at denne udtalelse fra finansministeren alene er motiveret med hensynet til kommunalvalget; der er i hvert fald ikke dækning for den, hverken i den ene eller den anden henseende, i det forslag til finanslov, som finansministeren har fremsat for folketinget.

Socialministeren har for nylig fremsat sit forslag til forbedring af folkepensionisternes vilkår. Forslaget har ganske vist den mangel, at der ikke er dækning for finansieringen af forbedringerne på ca. 1 mia kr. årligt, idet ansvarsbevidste partier selvfølgelig sørger for, at der er økonomisk dækning for de forslag, de ønsker gennemført. Nu er det jo ingen hemmelighed, at socialdemokratiet i årevis har arbejdet med – det er måske så meget sagt, men i hvert fald diskuteret – folkepensionisternes forhold, og det er jo heller ingen hemmelighed, at der er betydelig uenighed om dette i den socialdemokratiske folketingsgruppe. Det er derfor heller ingen tilfældighed, at socialministerens pensionsforslag fremsættes her umiddelbart før kommunalvalget, selv om forslaget altså har den skønhedsfejl, at den vigtigste del, nemlig finansieringen, mangler.

Når regeringen således ikke er fremkommet med et boligudspil inden kommunalval-

get, på trods af at man altså har bebudet det et helt år, sammenholdt med den almindelige uddeling af gyldne socialdemokratiske valglofter fremsat inden kommunalvalget, så kan man da ikke fortænke befolkningen i at få fornemmelsen af, at den socialdemokratiske regering har ondt i sinde over for befolkningen inden for boligområdet. Regeringens manglende initiativ skaber derfor utryghed. Trusler om værdistigningsafgift og dertil hørende boligmæssige stavnsbindinger svirrer gennem luften. Befolkningen kan meget let få fornemmelsen af, at regeringen har overvejelser om at drive befolkningen sammen i og tilbage til de store byområders boligghettoer.

Vi trænger voldsomt til forbedringer inden for boligpolitikens område. Vi kan i dag konstatere, at skiftende regeringer har sammenblandet boligpolitik, socialpolitik og skattepolitik, samtidig med at bolig- og byggesektoren er blevet anvendt som redskab for styring af landets økonomi. Regeringer har skabt et næsten uoverskueligt kaos, regulerende indgreb, restriktioner, begunstigelser, tilskud m. v., som skaber nye konfliktområder og blot lapper på det egentlige problem, nemlig at skabe et valgfrit boligmarked.

Boligforliget fra 1974 skulle bl. a. sikre stabilitet i byggesektoren, sikre beskæftigelse og investeringer, en årlig boligproduktion på 40.000 lejligheder, sikre bevægelighed på boligmarkedet og ligestille ejere og lejere, men ingen af disse mål er nået i dag, og vi er på visse områder længere fra realiseringen end nogen sinde tidligere. Vi trænger derfor til en boligpolitik, der skaber klarhed, og som skaber tryghed.

Befolkningen har imidlertid et afklaret forhold til boligbehovene. En Observaundersøgelse, der er offentliggjort i Jyllands-Posten den 11. december 1977, viser, at kun ca. 10 pct. af den danske befolkning ønsker at bo i lejerbolig, resten ønsker ejerbolig, og cirka halvdelen af vore husstande ønsker at bo i parcelhuse. Undersøgelsen viste – det kunne være konsekvensen af den – at halvdelen af beboerne i det nuværende sociale byggeri og 2/3 af beboerne i det private udlejningsbyggeri ville flytte fra deres lejligheder, hvis de havde mulighed for at vælge en anden og efter deres skøn bedre boligform.

Jeg håber, at ministeren i denne debat kan vise, hvorledes regeringen har tænkt sig at